

עת"א 22143/01/22 - אהרון איטל נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

13 פברואר 2022

עת"א 22143-01-22 איטל(עציר) נ' שרות בתי הסוהר

בפני כב' הנשיא רון שפירא
העותר

אהרון איטל
ע"י ב"כ משה יוחאי ו/או יגאל דותן

נגד
המשיבים

שרות בתי הסוהר
מדינת ישראל

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים:

בפני עתירה שהגיש העותר במסגרתה הוא מבקש להורות למשיב להעבירו למתקן כליאה במחוז דרום. כן יצוין כי במסגרת העתירה ביקש העותר לא להעבירו לבית סוהר "שאטה", אך בטרם התקיים הדיון בעתירה העותר כבר הועבר לכלא שאטה.

העותר, עצור עד תום ההליכים משנת 2017, לאחר שהוגש נגדו כתב אישום המייחס לו עבירות של רצח, ניסיון לרצח (ריבוי עבירות), עבירות נשק (ריבוי עבירות), זיוף שינוי זהות של רכב או חלק של רכב (ריבוי עבירות), קשירת קשר לביצוע פשע והשמדת ראיה. ביום 10.01.22 החליטה ועדת ההעברות המחוזית אצל המשיב על העברתו של העותר מבית מעצר קישון לכלא שאטה בשל שיקולים מודיעיניים ושיקולים מערכתיים.

העותר טוען כי משפטו מתנהל בבית המשפט המחוזי בבאר שבע וכי מתקיימים דיונים פעמיים בשבוע ובעתיד אף 3 פעמים בשבוע. נטען כי מדובר בתיק מורכב. כן נטען כי העותר סובל מכאבי גב עזים בגבו התחתון והנסיעות הארוכות פעמיים בשבוע לבית המשפט מקשות עליו מאוד וגורמות להחמרה במצבו הרפואי. נטען כי האמור מקשה על העותר להיערך כראוי לדיונים ולתפקד באופן תקין. כן נטען כי מדובר בנסיעות ארוכות וממושכות וכאשר העותר מגיע לדיונים אינו מרוכז ובכך נפגעת זכותו החוקתית להליך הוגן. עוד נטען כי משפחתו של העותר מתגוררת בדרום הארץ והדבר מקשה על המשפחה להגיע לביקורים סדירים. נטען כי להחלטת המשיב אין ביסוס ויש להורות על העברתו של העותר למחוז דרום. נטען כי העותר מוחזק בהפרדה ולכן זה לא משנה אם הוא בצפון או בדרום כי הוא אינו נמצא במגע עם אחרים ושיחות הטלפון שלו מוגבלות. נטען כי הטענות בחומר המודיעיני אינן נכונות ואין לו קשר לדברים.

המשיב טוען כי שיבוצו של אסיר במתקן כליאה כזה או אחר מצוי בלב ליבת שיקול הדעת המנהלי של רשויות בתי הסוהר ואין לאסיר זכות קנויה לעניין מקום כליאתו ואין בהעברתו לכלא כזה או אחר כדי לפגוע בזכויות יסוד של האסיר. נטען כי החלטות מסוג זה מתבססות על שיקולים כלל מערכתיים ושיקולים מודיעיניים וביהמ"ש נוטה שלא להתערב בהן. כן נטען כי שיקולי נוחות של האסיר או נוחותם של בני משפחתו אינם משמשים בדרך כלל שיקול רלוונטי. נטען כי בעניינו של העותר, העברתו לאגף ההפרדה בכלא שאטה נדרשת בהתאם לעמדת גורמי המודיעין, זאת בשים לב לחמ"ן שלילי רב שהצטבר לחובתו, אשר מצביע על מסוכנות גבוהה, לאור המלצת משטרת ישראל וכן בשל מפת סכסוכי הענפה של העותר ממנה ניתן ללמוד על מורכבות שבגינה נדרשת החזקתו בכלא שאטה לעת הזו.

לטענת המשיב, ככלל, שיבוצם של עצורים אכן נעשה על פי המקום בו מתנהל משפטם וזאת מטעמי יעילות והקלה על ניהול המשפט, אך קיימים מקרים חריגים בהם לא ניתן להחזיקם במחוז בו מתנהל משפטם בשל טעמים מודיעיניים ומערכתיים, במיוחד כאשר מדובר באסירים מורכבים, כפי המקרה בענייננו. נטען כי בהתאם להגדרתו של העותר כאסיר התראה, נוכח סכסוכים רבים ומסוכנות, קיימות בעניינו הנחיות ביטחון מיוחדות. הוא צפוי להגיע לדיונים בליווי מיוחד וישיר מבית הסוהר שאטה לבית המשפט המחוזי ב"ש וצפוי לחזור מביהמ"ש ישירות ליחידת האם, ללא שהייה במעברים, כך שתנאי מחייתו לא צפויים להיפגע באופן משמעותי. כמו כן, ככל שהעותר יבקש להשתתף בחלק מהדיונים באמצעות ויעוד חזותי, ההתנהלות תהיה בהתאם. נטען כי יש להעדיף שיקולים מערכתיים ושיקולים של ניהול תקין של הכלא על פני שיקולים של נוחות האסיר. כמו כן, בהעדר זכות מוקנית לבחירת מקום הכליאה ומשמדובר בהחלטה המצויה בלב שיקול הדעת המנהלי, אין מקום להתערב.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת החומר הסודי שהועבר לעיוני, הגעתי למסקנה כי אין מקום להתערב בהחלטת המשיב לעניין העברתו של העותר לכלא שאטה, שכן לא נפל בהחלטה פגם המצדיק התערבות.

לעניין זה יצוין כי למשיב מסורה הסמכות לקביעת מתקן הכליאה בו ישהה עצור או אסיר ורק במקרים חריגים יתערב ביהמ"ש בסמכויות שב"ס לעניין זה. למשיב שיקול דעת מרבי בכל הנוגע למקום מאסרו של האסיר/עצור, כגוף שאחראי על הביטחון, המשמעת והאבטחה בבית הסוהר [רע"ב 8858/15 סיבוני נ' שב"ס (03.08.2016)]. לצד זאת יש לזכור כי על המשיב, ככל רשות שלטונית, מוטלת החובה להפעיל סמכותו באופן סביר ומשיקולים ענייניים בלבד ולאסיר/עצור, ככל אדם, יש זכות כי ההחלטה של הרשות בעניינו לא תתקבל משיקולים זרים ולא תפלה אותו לרעה [רע"ב 8858/15 הנ"ל].

בעניינו של העותר לא מצאתי בסיס לטענות העותר בדבר העברתו לכלא אחר לצורך התעמרות בו. השיקולים שציין המשיב להעברתו של העותר נמצאים בליבת שיקול הדעת של המשיב. יצוין כי המידע הסודי שהוצג בפני ביהמ"ש (לרבות ידיעות 3930742, 3923767, 3921769 ו-3921682 מהעת האחרונה) מצביע על מסוכנות ומורכבות המבססת את החלטת המשיב בעניין העברתו של העותר לכלא שאטה. בנסיבות העניין, יש להעדיף שיקולים של ניהול תקין של הכלא ושיקולים מערכתיים על פני שיקולי נוחות של העותר ומדובר בהחלטה המצויה בלב שיקול הדעת המנהלי. על כן, לא מצאתי כי מדובר בהחלטה בלתי סבירה שנפל בה פגם המצדיק התערבות. העתירה נדחית.

יצוין עוד כי מהחומר החסוי שהוצג לעיוני עולה כי המשיב בחן את האפשרות להעביר את האותר למתקן כליאה קרוב יותר לבאר שבע. אלא שמטעמים של בטחון הציבור והעותר לא ניתן, לעת הזאת, להעבירו. כל זאת עולה בחומר החסוי שהוצג לעיוני.

עם זאת, לאור התנהלות משפטו של העותר בביהמ"ש המחוזי בבאר שבע ולאור מורכבות התיק, העוסק בעבירות חמורות ומתנהל, על פי הנטען, פעמיים עד שלוש בשבוע, מן הראוי כי המשיב ישקול בעתיד, ויבחן בכל ראשית חודש, האם חל שינוי בנתונים והאם ניתן להעביר את העותר למתקן כליאה קרוב יותר לבאר שבע. זאת באופן שלא יפגע בניהול הגנתו של העותר במשפטו ובד בבד לא יפגע בניהול התקין של מתקני הכליאה.

בכפוף לאמור לעיל, העתירה נדחית.

המזכירות תעביר עותק לב"כ הצדדים וכן לעותר באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, י"ב אדר א' תשפ"ב, 13 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.

רון שפירא, נשיא